

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Ivbilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Sectio IV. De Suspensione Indulgentiarum Et Facultatum, Per Annum
Sanctum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

88 P. 2. *De Jubilæo Anni Sancti.*
34. n. Et licet *Filliuciustr.* 8. n. 278.
referat *Clementem VIII.* respondisse,
semel tantum posse obtineri (de
quo vide *P. 3. sect. 2. q. 7.*) tamen ad-
huc affirmarunt *Zecchius* libro edito
anno 1601. *De Indulg. & Jubil. c. 4. n.*
8. *Lorichius n. 23. vers. Duodecimò,* cum
Benzonio; Bonacina De Indulg. q. 1.
pu. 2. n. 5. sine, dicens ita declaravisse
Summum Pontificem Urbanum
VIII. Castropalao pu. 12. §. 1. n. 6.
Gobat n. 403. dicens id plerosque
Authores tradere.

SECTIO IV.

DE SUSPENSIONE INDULGENTIARUM ET FACULTATUM, PER ANNUM SANCTUM.

Solent Pontifices, cum publicatio-
ne Anni Sancti, ferè simul publi-
care suspensionem Indulgentiarum
& quarumdam facultatum, ut Popu-
lus Christianus magis excitetur ad
visitanda limina Apostolorum, alia-
que

S. 4. De suspens. Indulgentiarum. 89

que peragenda, quibus obtineat plenissimam ibi Indulgentiam, aliis alibi cessantibus.

Notandum autem est primò, non eodem tenore Pontifices expressisse suspensionem Indulgentiarum & facultatum; ut patebit ex sequentibus responsionibus: unde sicuti est quædam Bullarum difformitas, ita quod apud aliquos Scriptores reperitur resolutum secundum unam Bullam, non potest continuò dici secundum alteram resolutum, nisi in illo Bullæ conveniant.

Notandum 2. quòd ultima Bulla suspensiva Clementis X. anno 1675. fuerit quidem uniformis Bullæ Urbani VIII. & Innocentii X. prodierit tamen, uno mense post cœptum istud Jubilæum, Notificatio quædam ejusdem Clementis (de quâ nos *sect. præc. q. 2.* sub finem) ratione, cujus nonnulla quæ ab Authoribus etiam recentioribus resoluta erant, non videantur jam tutò sequenda. Patebit ex dicendis.

Q.

Q. 1. An Romæ suspendantur omnes
alia Indulgentia?

R. 1. Non fuerunt suspensæ in Ju-
bilæis à Sixto IV. & à Gregorio XIII.
indictis. Etenim in utriusque Bullâ
expressè habetur: *Indulgentiis Basilica-
rum & aliarum Ecclesiarum Urbis ni-
hilominus in suo robore duraturis.*

Rectè autem observat Navarrus
Notab. 33. describens & exponens
istam Bullam, per *Ecclesias Urbis*, intel-
ligi etiam eas quæ sunt extra muros
Urbis, ut sunt SS. Pauli, Sebastiani, &
Laurentii. Quia verba sunt intelli-
genda secundùm vulgatum modum
loquendi: *Ecclesiæ* autem extra mu-
ros Urbis, vulgò vocantur *Ecclesiæ*
Urbis, seu, de Urbe.

An etiam hoc intelligi possit de
Oratoriis & aliis locis piis etiam ex-
tra muros existentibus? Affirmat
Quintanadvenas *dub. 11.* & fortè et-
iam concederent Diana & Trullenck,
qui censent Oratoria comprehendi
nomine *Ecclesiæ*, quando agitur de
Indulgentiis: sed hanc hypothesin
negant

negant Fagundez & Lezana, teste Gobato n. 41.

R. 2. Similiter non fuisse suspensas Romæ Indulgentias à sequentibus Pontificibus: cùm enim contrarium non exprefferint, & dicant se suorum Prædecessorum vestigia sequi, dicunt saltem tacitè, non esse suspensas; censent Filliucius n. 252. & alii. Imò Urbanus VIII. id expressè declaravit, teste Bonacinâ apud Dianam P. II. tr. 8. R. 61. qui dicit, ità communiter docere Doctores, quorum multos refert.

R. 3. Videtur tamen Clemens X. in ultimo Jubilæo Sancto, licet Bullam ediderit ejusdem tenoris cum Urbanianâ & Innocentianâ, suspendisse Indulgentias omnes Basilicarum & Ecclesiarum Romanarum. Quia in suo notificativo Decreto, de quo jam non semel meminimus, sub finem, hæc habet:

Ut autem conservetur pium institutum, & consuetudo visitandi templa, in quibus celebratur Comprecatio 40. horarum, &
pra-

præcipua Sanctuaria colendi hæc in Urbe
concedit Sua Sanctitas, non obstante et
generali Indulgentiarum suspensione, ut
Indulgentias solitas consequi possint Fide-
les utriusque sexûs, quas aliàs conseque-
bantur: Si visitent septem Ecclesias, &
Scalam sanctam, diebus determinatis, et
modo, & his cum conditionibus, quibus illæ
fuerunt concessæ, easdem lucrantur Indul-
gentias.

Ubi Pontifex donat peculiaribus
Indulgentiis visitantes illas Basilicas,
& donat præmittendo hanc clausu-
lam, Non obstante generali Indulgentia-
rum suspensione. Quo loquendi modo,
videretur mihi (inquit Gobat post nu-
48. Appendice 2. sine, additâ in postre-
mâ editione, anni scilicet 1681.) satis
innuere, illi generali suspensioni
fuisse inclusas eas ordinarias Indul-
gentias.

Quare, si Anno Sancto proxime
secururo edatur Bulla suspensiva In-
dulgentiarum similis priorum, cen-
sendæ erunt suspensæ Indulgentiæ et-
iam Romanæ, nisi aliud concedat

Pon-

S.4. De suspens. Indulgentiar. &c. 93

Pontifex, sicut postea concessit Clemens X. Neque ex peculiari concessione factâ à Clemente, poterit inferri etiam concessio indicentis proximum Jubilæum Pontificis, ut bene demonstrat Gobat post n. 364. exponens Notificationem illam Clementis, factam à Cardinali Carpineo, Pontificis Vicario Generali.

Q. 2. *Quenam Indulgentia, pro vivis alias concessa, extra Romam suspendantur?*

R. I. Suspenduntur omnes Indulgentiæ plenariæ Fidelibus vivis, absolute, sive ad tempus, sive in perpetuum, & sive singularibus personis, sive Communitatibus Religiosis, vel non Religiosis, gratuito concessæ.

Suspenduntur similiter Indulgentiæ plenariæ concessæ Granis, Imaginibus, Numismatibus, &c. etiam in honorem Sanctorum, v.g. Caroli Borromæi, Ignatii, &c. Altaribus, Ecclesiis, Hospitalibus, &c. Item concessæ ad instantiam Principum, &c. Et quidem etiamsi impediti Romam

Romam ire non possunt. Patet ex Bullis.

Excipiuntur I. Indulgentiæ augustissimæ Domûs Lauretanæ: eas siquidem per Bullam Jubilæi non suspendi, declaravit Gregorius XIII. teste Rutilio Benzonio Episcopo Laurentano, apud Gobatum n. 41. qui post n. 48. *Append. 3. in edit. anni 1681.* multis hinc inde disputatis, concludit cum gravissimis Theologis Ill. mi Monasterii Einsidlensis, seu Eremitani, Ordinis S. Benedicti, in Helvetiâ, videri sibi non suspendi Indulgentias Sacelli Beatissimæ Virginis Einsidlensis, divinitus consecrati.

II. Non suspendi etiam Indulgentiam Templi B. Virginis Angelorum, seu Portiuncula, ad Assisium siti, putat Gobat altero *Tractatu De Indulg. P. 2. cap. 9.* Quia Bullæ etiam posteriores non suspendunt alias Indulgentias, quàm à Sede Apostolicâ concessas, qualis non est Indulgentia istius Templi: & insuper rescriptum mihi est, inquit idem Gobat, ex Urbe, illam

S. 4. De suspens. Indulgentiar. &c. 95
illam Indulgentiam, consentiente
Suâ Sanctitate, quæsitam & acquisi-
tam Anno Jubilæo 1650. in memoratâ
Ecclesiâ Beatissimæ MARIÆ AN-
gelorum.

Eandem Indulgentiam non suspen-
di, probat P. Andreas Mohr strictioris
Observantiæ Sancti Francisci, Lector
Theologus, in Libello, cui nomen
Portiuncula Theologica, cujus Summa-
rium subnectit Gobat in *Appendice ad*
istud cap. 9. postremæ editionis.

De illâ autem Indulgentiâ, quæ ex-
tra Assisium comparari solet, respon-
det meritò Gobat, non dubitare se,
quin sit suspensa: Quia verba Bullæ
suspensivæ sunt valdè generalia, &
specifica simul; nec est major illius
ratio, quàm aliarum quarundam, quas
certum est interdici.

III. Non suspendi etiam Indulgen-
tias Bullæ Cruciatæ (cujus usus est in
Regnis Hispaniæ, Insulisque adjacen-
tibus, & Indiis) docet Sanchez *De*
Matrim. l. 8. disp. 33. n. 10. cum Hen-
riquez, & Emmanuële Rodriquez;
dicens

96 P. 2. De Jubileo Anni Sancti.
dicens Clementem VIII. explicuisse,
mentis suæ non fuisse illas suspende-
re, ductumque illum ad hoc declaran-
dum fuisse, quia privilegia istius Bul-
læ conceduntur per modum contra-
ctûs, scilicet dantibus eleëmofynam
in Bullâ designatam. Idem declarasse
Urbanum VIII. dicit Diana p. 1. n.
11. qui est de Bulla Cruciatæ, R. 97.

Vide & Trullenck in Expositione
istius Bullæ, l. 1. §. 1. dub. 12. Castro-
palao tr. 24. p. 12. §. 1. n. 8. & 10. &
attende ejus rationem, ad explican-
das multorum privilegiorum revoca-
tiones perutilem; ut etiam monet
Gobat n. 42.

R. 2. Non suspenduntur Indulgen-
tiæ plenariæ pro constitutis in articu-
lo mortis. Ità Gavantus in *Addit. ad*
Manuale Episcoporum, Lezana, qui et-
iam Romæ scripsit, & alii, quos se-
quitur Diana p. 11. tr. 8. R. 81. apud
quem Bonacina & alii testantur ita
declarasse Urbanum VIII. Et ita de-
claravit Innocentius X. apud Goba-
tum n. 45. & in quodam manuscripto,
quod penes me habeo.

Et

Et quamvis Layman, Tannerus, & alii contrarium tenuerint, nunc tamen non videtur dubitari posse de nostrâ sententiâ; cum Clemens X. in suâ Notificatione id satis videatur declarasse, ut benè expendit Gobatus *Appendice 1. post n. 48. postrema editionis*: & apertè scripsit R. P. de Noyelle 23. Martii 1675. tunc Assistentens Germaniæ, postea Generalis Societatis JESU, Litteris responsoriis ad R. P. Joannem Blauvyart Gallo-Belgicæ Provinciale.

Bellè etiam advertit Gobat, per clausulam, *Declaramus*, quâ utitur Clemens, non modò non ipsum, sed nec Innocentium, nec Urbanum, suis Bullis suspensionis inclusisse Indulgentias pro articulo mortis: cum declarans nihil novi inducat, seu ponat aut faciat de novo; sed, quod antè erat, explicet: & lex declaratoria æquè extendatur ad futura, atque ad præterita.

Istam porrò declarationem meritò intelliges, ait idem Gobat n. 45. de

ment

E

arti-

articulo mortis etiam præsumpto verisimiliter, id est, cum mors probabiliter, falso tamen, secutura putatur; juxta ea quæ ipse tradit altero Tractatu De Indulgentiis cap. 34. ubi agit de Indulgentiâ pro articulo mortis.

Indulgentias concessas pro articulo mortis, regulariter intelligi etiam pro præsumpto, docet & Castropalao tr. 24. pu. 4. n. 12. cum Suarez to. 4 in 3. p. disp. 56. Sect. 1. n. 3. ex Felino & S. Antonino.

R. 3. Neque suspenduntur Indulgentiæ partiales, seu non plenariæ, à Romanis Pontificibus concessæ. Et à Sixto IV. quidem non fuisse illas suspendas, patet ex ejus Bullæ verbis: *Suspendimus omnes & singulas plenarias etiam ad instar Jubilæi.* Et ita respondet & benè probat Navarrus Notab. 25. Similiter & à Gregorio XIII. cujus Bullam (habentem ista verba, sed pro *singulas, quas cumque plenarias*) exponit idem Navarrus Notabili 33. & dicit, ad tollendam omnem ambiguitatem,

S. 4. De suspens. Indulgent. &c. 99

tatem, quæ subnasci poterat, consultum à se R. D. Matthæum Contarellum Datarium, respondisse intentionem Sanctissimi Domini fuisse, per istam clausulam suspendere solas & omnes Indulgentias plenarias.

In Bullis autem sequentium Pontificum dicitur generaliter, omnes & singulas Indulgentias: quibus videntur comprehendi etiam non plenariæ. Et ita censet Tannerus to. 4. disp. 6. q. 8. n. 108.

Nihilominus Filliucius n. 251. Lezana, Sanctarellus, & alii, quos sequuntur Castropalao §. 1. n. 7. Quintanad. dub. 13. Dicastillo De Sacram. Pœnit. tr. 9. n. 320. Gobat n. 47. & 48. & subjectâ Appendice 3. &c. censent neque illis Bullis suspendi Indulgentias partiales seu non plenarias à Summis Pontificibus concessas.

Tum quia posteriores illi Pontifices dicunt sequi se prædecessorū suorum exemplum: Prædecessores autem suspenderunt solas plenarias. Tum quia causa finalis suspensionis Indul-

gentiarum est, ut Fideles maximo concursu & devotione accedant visitaturi & frequentaturi Limina Apostolorum, & alias Basilicas Urbis. Hic autem finis habebitur, etiamsi maneant Indulgentiæ non plenariæ, ut benè tradit Navarrus Notab. 25.

Quare particula illa, *Indulgentias*, in illis Bullis, intelligenda videtur cum restrictione ad plenarias, nisi aliunde constaret de expressâ intentione Pontificis, suspendendo etiam non plenarias.

R. 4. Multò minùs suspenduntur Indulgentiæ ab Ordinariis locorum, aliisque Papâ inferioribus concessæ aut concedendæ. Patet ex ipsis Bullis, quibus restrictè dicitur: *Indulgentias & facultates per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, concessas &c.*

Q. 3. *An Indulgentiæ pro Defunctis concessæ, suspendantur Anno Sancto?*

R. 1. Non suspenduntur Indulgentiæ pro solis Defunctis directè & absolutè concessæ. Layman, Gavantus, Leza-

S. 4. De suspens. Indulgent. &c. 101
Lezana, Quintanad. tr. 1. & 8. dubio
utrobique 14. & alii communiter, con-
tra Tannerum n. 106. Atque id satis
probat cessatio finis suspensionis pro
illis, & praxis apud Gobatum n. 45.
& apud eundem declaratio Innocen-
tii X. & apud Bonacinam & alios de-
claratio Urbani VIII.

Accedit declaratio Clementis X.
in suo Decreto notificativo, cujus sæ-
piùs jam meminimus: quæ certam
omniò facit nostram responsionem
etiam pro futuris temporibus, secun-
dùm ea quæ notavimus q. præc. R. 2.
sub med.

R. 2. Indulgentiæ concessæ vivis sic
ut possint illas applicare defunctis,
censebantur quidem à nonnullis, in-
ter quos etiam Gobat, non esse su-
spensæ, & hoc fusè probat Quintan-
advenas suprà; Verùm hodie absolu-
tè dicendum est eas esse suspensas, ob
declarationem Clementis X. in suâ
Notificatione, his verbis:

*Declaramus, quòd in generali suspen-
sione Indulgentiarum, non intelligentur*

Indulgentis Altarium privilegiatorum pro defunctis, neque alia concessa eodem modo pro defunctis; verum illa suspensa habeantur, quas possunt sibi consequi vivi, ut eas possint concedere Animabus Purgatorii per modum suffragii.

Unde, quod in prioribus impressionibus dixerat Pater Gobat, scilicet Indulgentiam Communionis generalis suspendi quidem quoad vivos, ut hi sibi applicare seu acquirere non possint; non autem suspendi quoad defunctos, seu posse à vivis præstantibus opera præscripta applicari defunctis; hoc, inquam, quod dixerat, visâ istâ Clementis declaratione revocat in postremâ editione anni 1681. & quidem non semel: nam revocat & primò quidem latè refellens resolutionem cujusdam celeberrimi Theologi, Appendice 2. post n. 48. deinde alterâ Appendice post n. 197.

Et R. P. de Noyelle litteris suis, de quibus Q. præc. R. 2. postquam dixit, declarasse Summum Pontificem (Clementem X.) suspensas esse eas
Indul-

Indulgentias, quæ vivis conceduntur cum facultate applicandi defunctis per modum suffragii, subdit: *Vi-
hujus declarationis censentur suspensa In-
dulgentiæ Communionis generalis; quas
proinde hic Romæ non promulgamus, &
imò perentibus negata est licentia promul-
gandi.*

Quod autem speciatim dictum est de Indulgentiâ Communionis generalis, dicendum est & de aliis concessis vivis cum facultate illas applicandi defunctis; ut habentibus Numismata affecta Indulgentiis Quinque Sanctorum, Sancti Caroli, &c: dicendum, inquam, est, illas sic suspendi Anno Sancto, ut nec ipsis defunctis acquiri seu applicari possint.

Q. 4. *Quoniam alia, præter Indulgentias, suspendantur Anno Sancto?*

R. 1. *Ex Bullis posterioribus, suspenduntur omnes & singula facultates & indulta absolvendi etiam à casibus: Sedi Apostolicæ reservatis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis... quorumvis, etiam*

104 P. 2. De Jubileo Anni Sancti.
Ordinum mendicantium personis.....
concessa.

R. 2. cum Zerolâ Praxi Episc. p. 2.
v. Annus Sanctus, Filiucio n. 754. Lay-
man n. 4. Tannero. to. 4. disp. 6. q. 8.
latè probante n. III. & seqq. Dianâ p.
I. tr. II. R. 100. citante Sanchez,
Henriquez, & alios; Lugo De Pœnit.
disp. 20. n. 145. Bassæo, & aliis com-
muniter; solùm suspenduntur illæ fa-
cultates & indulta concessa occasione
Indulgentiarum, seu propter illas
consequendas; non autem illa, quæ
ob alios fines sunt concessa.

Et quidem stando in verbis Bullæ
Gregorii XIII. non est dubium; cum
ibi expressè habeatur: *Suspendimus
omnes & quascumque Indulgentias, &
earum causâ facultates, concessiones, &
indulta quacumque à Nobis & dictâ Se-
de... concessa.* Unde Navarrus Notab.
33. exponens illam Bullam, testatur,
consultum à se super eâ re Datarium
Papæ, respondisse intentionem Pon-
tificis fuisse revocare sola indulta
concessa ad lucrandas Indulgentias.

Magis.

S. 4. De suspens. Indulgent. &c. 105

Magis dubitari poterat , attentâ Bullâ Clementis VIII. in quâ verba illa, *Indulgentiarum causâ*, omiſſa fuerant. Sed idem Pontifex interrogatus dixit, eandem fuiſſe intentionem ſuam : & ad tollendum dubium, edita fuit iterum eadem Bulla, additis eiſdem verbis. *Filliucius, Lugo, &c.*

Anno porro 1625. in Bullâ Urbani VIII. omiſſa fuerunt eadem verba; forte, quia ex Bullâ primâ Clementis VIII. transcripta fuerat. Quare, cum iterum de hoc dubitaretur, reſolvit Lugo , non eſſe cenſendas revocatas alias facultates, quàm, ut antè, conſeſſas *Indulgentiarum causâ* : Tum quia Urbanus ibi dicit , ſe ſequi exemplum Prædeceſſorum in illâ revocatione : tum propter alias rationes, quas ſubnectit. Denique (ait) poſtea idemmet Sanctiſſimus interrogatus hoc ipſum reſpondit, & dixit, hanc ſolam fuiſſe ſuam intentionem : quare de hoc non fuit ampliùs dubitatum.

Quapropter , cum Bullæ ſequentium

E s

tium

tium Pontificum, Innocentii X. & Clementis X. sint concepta iisdem verbis, quibus Urbani VIII; consequenter dicendum est similem interpretationem admittere, præsumique debet esse eandem ipsorum & futurorum mentem, quamdiu de opposito minimè constiterit.

Hinc I. non suspenduntur facultates concessæ Episcopis jure communi, & à Conc. Tridentino Sess. 24. de reform. cap. 6. Zerola Prax. Episcop. p. 2. v. Annus Sanctus, Bassæus, Quinranad. dub. 16. qui idem dicit & probat de facultatibus, quas jure communi, & ratione sui officii, habent Prælati Regulares, ad absolvendum suos subditos à peccatis & censuris Papæ reservatis, &c.

II. Nec facultates, quas habent Regulares ex vi suorum privilegiorum, ad absolvendum à casibus Sedi Apostolicæ reservatis: Quia illæ non sunt concessæ intuitu Indulgentiarum, sed ob alias causas. Lugo supra, Bonacina De Sacram. disp. 6. q. 1.

pu. 8.

S. 4. De suspens. Indulgent. &c. 107
pu. 8. n. 2. Bassæus, Quintanad. dub.
17. Gobat, &c.

III. Non suspenduntur facultates
absolvendi &c. ab Ordinariis loco-
rum concessæ. Bullæ enim de his non
loquuntur, sed tantum de concessis à
Summo Pontifice. Idem dicendum
de facultatibus concessis à Nuntiis
& Legatis Papæ. Navarrus Notab. 28.
n. 17. & seqq.

Q. 5. Quando nam incipiat & desinat
suspensio Indulgentiarum & facultatum
in ordine ad illas concessarum?

R. 1. Bullæ posteriores suspenduntur
durante Anno Sancto; quo durante, de-
clarant illas nulli prodesse aut suffragari
debere. Irritum quoque & inane decer-
nunt, si secus super his à quoquam, quavis
authoritate, scienter vel ignoranter conti-
gerit attentari.

Incipit igitur suspensio, cum inci-
pit Annus Sanctus, hoc est, à primis
Vesperis Vigiliæ Nativitatis Christi;
& desinit, cum desinit Annus San-
ctus, hoc est, in fine Vesperarum ejus-
dem Vigiliæ Anni sequentis.

E 6

R. 2.

R. 2. Si ederetur Bulla similis Gregoriana & Sixtina; tunc non revalescerent ex vi illius, Indulgentia, statim post transactum Jubilæum. Nam illi Pontifices eas suspenderunt *usque ad suum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum*; quare non potuerunt redintegrari sine novo consensu. Ita Navarrus *Notab. 28. n. 27. & seq. & Notab. 33. n. 7.* dicit, id sibi declaratum à Datarario Gregorii XIII. Tannerus *n. III. Gobat n. 52.* cum Benzonio, Zerolâ, & Emmanuële Rodriquez etiam apud Castropalaum *pu 12. n. 12.* qui tamen *n. 13.* arbitratur, uti & Quintanadvenas *dub. 18.* illud, *Pontificis & Sedis Apostolicæ beneplacitum*, non se extendere ultra Annum Sanctum.

Q. 6. An, si Indulgentia plenaria concessa esset ad 7. 15. &c. annos, & interveniret Annus Jubilæus, qui suspendit omnes, & singulas Indulgentias plenarias; computandus esset annus ille, quo suspenditur Indulgentia, ut unus ex illis 7. 15. &c. annis?

R. Negative, nisi fortè haberetur
ad

S. 4. De suspens. Indulgent. &c. 109
ad 7. annos proximos, &c. Lege Gobatum tr. de Jubil. n. 56. & altero tr. de Indulg. n. 663.

Q. 7. Quam pœnam incurrat publicans, &c. Anno Sancto alias Indulgentias præter eas, quæ in ipso Jubilæo continentur?

R. Patet ex verbis Bullæ: *Præcipimus & mandamus, ne interim alia, quàm indicti à Nobis prædicti Jubilæi Indulgentia, sive publicè, sive privatim, quovis prætextu, ubi vis locorum & gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis, publicentur (publicè manifestentur & divulgentur) vel annuntientur (proferantur etiam in parvis conventibus, privatis colloquiis, etiam coram uno, domi, scripto, aut verbo, afferendo aut dicendo, Indulgentias alias hoc Anno extare, præter eas quas affert hoc Jubilæum) aut in usum demandentur (id est, secundum Quintanad. dub. 15. faciendo diligentias seu opera ad lucrandas illas alias Indulgentias; at secundum Gobatum*

n. 54. inducendo alios ad conandum lucrari Indulgentias per Jubilæum suspensas: plus enim non significat, in usum demandare.

Quare, inquit Gobat, malè quidem ageret, qui requisita ad lucrandas Indulgentias plenarias *Quinque Sanctorum*, *Congregationis Rosarii*, &c. perficeret Anno Sancto cum intentione eas omnes lucrificandi; at tamen excommunicationem non incurreret. Ita censuerunt Viri docti, à me super hoc dubio consulti.

Observa I. non incurri excommunicationem ab ignorante præceptum illud, aut annexam censuram, ex probabilissimâ Doctorum sententiâ non incurri censuras & alias pœnas Ecclesiasticas ab ignorantibus jus seu præceptum, factum, aut ipsas pœnas. De quo alibi; & Gobat hîc n. 53: Nullam censuram reipsâ incurri, nisi à conscitis illius, communissima, verissimaque opinio est.

II. Non incurritur illa excommunicatione à publicante, nuntiante, aut in usum demandante Indulgentias non ple-

S.4. De suspens. Indulgentiar. &c. III.
plenarias: solum enim suspenduntur
Anno Sancto Indulgentia plenaria,
ut dictum est q. 2. R. 3. atque adeo
hae sola prohibentur publicari, nun-
tari, &c. ut ipsi Navarro respondit.
R. mus D. Datarius de mente Grego-
rii XIII. Juerit legisse Navarrum.
Notab. 33. n. 6.

III. Neque incurreret; qui ex pro-
babili opinione censens aliquas In-
dulgentias etiam plenarias non esse
suspensas, eas publicaret, &c. Gobat
n. 53. Quintanad. dub. 15. Sed an ex-
pediat has aut illas publicare, &c. vi-
deat vir prudens: evitanda siquidem
Praelatorum offensio, scandalum, &c.

IV. Peccaret quidem graviter, qui
temerario ausu, publicaret, &c. fa-
cultates absolventi à casibus Papae re-
servatis, &c. non esse suspensas; non
tamen incurreret excommunicatio-
nem Bullae suspensivae: Quia illa in-
fligitur solum publicantibus,
&c. Indulgentias suspensas;
ut patet ex Bulla.

SECTIO